

Posudek oponenta diplomové práce: Hana Nejedlá „Územní plánování jako nástroj ochrany životního prostředí“

Diplomová práce Hany Nejedlé na téma „Územní plánování jako nástroj ochrany životního prostředí“ má celkem 88 stran, z toho 72 stran vlastního textu, a skládá se z osmi kapitol (včetně úvodu a závěru), seznamu zkratk, seznamu literatury, anglicky psaného resumé, česky a anglicky psaného abstraktu a seznamu klíčových slov. Splňuje tak veškeré požadované formální náležitosti. Byla odevzdána 24. dubna 2013.

Aktuálnost tématu. Téma práce „Územní plánování jako nástroj ochrany životního prostředí“ činí vysoce aktuálním především rozsáhlá novela stavebního zákona účinná od 1.1.2013 (zákon č. 350/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb.), která přinesla celou řadu významných změn, které se v řadě aspektů dotkly, a to v některých ohledech významně, též vztahu územního plánování a ochrany životního prostředí. Právní úprava územního plánování je navíc poměrně složitá a ne vždy zcela jednoznačná, což přináší řadu otázek pro aplikační teorii i praxi. Způsob zpracování tématu tuto aktuálnost reflektuje.

Náročnost tématu je dána především četnými změnami v právní úpravě a její komplikovaností. Téma klade požadavky na znalosti značně rozsáhlého a okruhu právních předpisů z oblasti veřejného práva (především právní úpravy územního plánování, ochrany životního prostředí a správního řádu) s nutností pochopení jejich vzájemných vazeb. Jedná se navíc o oblast, ve které se vyskytuje celá řada dosud nevyjasněných otázek. Z těchto důvodů považuji téma práce za velmi náročné.

Hodnocení práce. Posuzovaná diplomová práce se po úvodu nejprve v kapitole 2 a 3 věnuje vymezení základních institutů, pramenů a cílů územního plánování a po té jeho nástrojům. Obě tyto kapitoly mají dosti popisný charakter a místy je zbytečně přepisován text zákona (např. na s. 9). Ve druhé kapitole jsou přehledně shrnuty nejdůležitější změny v právní úpravě územního plánování, které přinesla novela stavebního zákona (zákon č. 350/2012 Sb.). Čtvrtá krátká kapitola je věnována institutu opatření obecné povahy jakožto institutu, který je používán pro jednotlivé druhy územně plánovací dokumentace. Autorka se zde věnuje zejména otázkám soudního a správního přezkumu těchto nástrojů a vhodně a velmi dobře k tomu používá soudní judikaturu. Ze systematického hlediska zde pouze postrádám rozbor formy politiky územního rozvoje a souvisejícího judikátu Nejvyššího správního soudu, tyto aspekty autorka sice zmiňuje, ale na jiném místě v textu. Pátá kapitola se zabývá stanovisky a závaznými stanovisky dotčených orgánů státní správy, a to opět převážně popisným způsobem s vhodným využitím soudní judikatury. Stěžejní částí této práce je nepochybně 6. nejrozsáhlejší kapitola věnována veřejnosti jakožto důležitému subjektu územního plánování, tuto kapitolu též považuji za nejzdařilejší. Autorka v ní výborně zachycuje všechny podstatné změny v právní úpravě a daří se jí též upozorňovat na problémová místa právní úpravy. Opět často a zdařile využívá soudní judikaturu. Pouze bych ocenila více vlastních úvah, resp. hodnocení právní úpravy, které však v této kapitole zaznívají. V sedmé kapitole je pak popsána problematika posuzování vlivů územního plánování na životní prostředí.

Diplomová práce Hany Nejedlé podává ucelený a komplexní přehled o zvoleném tématu. Jednotlivé kapitoly na sebe logicky navazují a vytvářejí vzájemně propojený celek. Práce má převážně popisný, kompilační charakter, ocenila bych více vlastních autorčiniých názorů a stanovisek. Na druhou stranu se autorce, zejména s využitím soudní judikatury, daří upozorňovat na problémová místa právní úpravy. Dalším kladem práce je výstižné zachycení nejdůležitějších změn v právní úpravě územního plánování zavedených rozsáhlou novelou

stavebního zákona. Práce má standardní grafickou úpravu a k jejímu jazykovému a stylistickému zpracování nemám žádné připomínky. Připomínky nemám ani k práci s literaturou, naopak oceňuji autorčino časté a vhodné využívání soudní judikatury.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace. Celkově hodnotím práci diplomovou práci Hany Nejedlé jako velmi dobrou až výbornou a jako takovou ji doporučuji ji k ústní obhajobě.

Otázky k obhajobě:

1. Charakterizujte institut veřejnoprávní smlouvy v právní úpravě územního plánování.
2. Jakým způsobem jsou regulovány změny v území v případech, kdy stavební zákon nevyžaduje územní souhlas?

V Praze dne 22. května

JUDr. Martina Franková, Ph.D.
oponent diplomové práce

Posudek oponenta diplomové práce: Hana Nejedlá „Územní plánování jako nástroj ochrany životního prostředí“

Diplomová práce Hany Nejedlé na téma „Územní plánování jako nástroj ochrany životního prostředí“ má celkem 88 stran, z toho 72 stran vlastního textu, a skládá se z osmi kapitol (včetně úvodu a závěru), seznamu zkratk, seznamu literatury, anglicky psaného resumé, česky a anglicky psaného abstraktu a seznamu klíčových slov. Splňuje tak veškeré požadované formální náležitosti. Byla odevzdána 24. dubna 2013.

Aktuálnost tématu. Téma práce „Územní plánování jako nástroj ochrany životního prostředí“ činí vysoce aktuálním především rozsáhlá novela stavebního zákona účinná od 1.1.2013 (zákon č. 350/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb.), která přinesla celou řadu významných změn, které se v řadě aspektů dotkly, a to v některých ohledech významně, též vztahu územního plánování a ochrany životního prostředí. Právní úprava územního plánování je navíc poměrně složitá a ne vždy zcela jednoznačná, což přináší řadu otázek pro aplikační teorii i praxi. Způsob zpracování tématu tuto aktuálnost reflektuje.

Náročnost tématu je dána především četnými změnami v právní úpravě a její komplikovaností. Téma klade požadavky na znalosti značně rozsáhlého a okruhu právních předpisů z oblasti veřejného práva (především právní úpravy územního plánování, ochrany životního prostředí a správního řádu) s nutností pochopení jejich vzájemných vazeb. Jedná se navíc o oblast, ve které se vyskytuje celá řada dosud nevyjasněných otázek. Z těchto důvodů považuji téma práce za velmi náročné.

Hodnocení práce. Posuzovaná diplomová práce se po úvodu nejprve v kapitole 2 a 3 věnuje vymezení základních institutů, pramenů a cílů územního plánování a po té jeho nástrojům. Obě tyto kapitoly mají dosti popisný charakter a místy je zbytečně přepisován text zákona (např. na s. 9). Ve druhé kapitole jsou přehledně shrnuty nejdůležitější změny v právní úpravě územního plánování, které přinesla novela stavebního zákona (zákon č. 350/2012 Sb.). Čtvrtá krátká kapitola je věnována institutu opatření obecné povahy jakožto institutu, který je používán pro jednotlivé druhy územně plánovací dokumentace. Autorka se zde věnuje zejména otázkám soudního a správního přezkumu těchto nástrojů a vhodně a velmi dobře k tomu používá soudní judikaturu. Ze systematického hlediska zde pouze postrádám rozbor formy politiky územního rozvoje a souvisejícího judikátu Nejvyššího správního soudu, tyto aspekty autorka sice zmiňuje, ale na jiném místě v textu. Pátá kapitola se zabývá stanovisky a závaznými stanovisky dotčených orgánů státní správy, a to opět převážně popisným způsobem s vhodným využitím soudní judikatury. Stěžejní částí této práce je nepochybně 6. nejrozsáhlejší kapitola věnována veřejnosti jakožto důležitému subjektu územního plánování, tuto kapitolu též považuji za nejzdařilejší. Autorka v ní výborně zachycuje všechny podstatné změny v právní úpravě a daří se jí též upozorňovat na problémová místa právní úpravy. Opět často a zdařile využívá soudní judikaturu. Pouze bych ocenila více vlastních úvah, resp. hodnocení právní úpravy, které však v této kapitole zaznívají. V sedmé kapitole je pak popsána problematika posuzování vlivů územního plánování na životní prostředí.

Diplomová práce Hany Nejedlé podává ucelený a komplexní přehled o zvoleném tématu. Jednotlivé kapitoly na sebe logicky navazují a vytvářejí vzájemně propojený celek. Práce má převážně popisný, kompilační charakter, ocenila bych více vlastních autorčinných názorů a stanovisek. Na druhou stranu se autorce, zejména s využitím soudní judikatury, daří upozorňovat na problémová místa právní úpravy. Dalším kladem práce je výstižné zachycení nejdůležitějších změn v právní úpravě územního plánování zavedených rozsáhlou novelou

stavebního zákona. Práce má standardní grafickou úpravu a k jejímu jazykovému a stylistickému zpracování nemám žádné připomínky. Připomínky nemám ani k práci s literaturou, naopak oceňuji autorčino časté a vhodné využívání soudní judikatury.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace. Celkově hodnotím práci diplomovou práci Hany Nejedlé jako velmi dobrou až výbornou a jako takovou ji doporučuji ji k ústní obhajobě.

Otázky k obhajobě:

1. Charakterizujte institut veřejnoprávní smlouvy v právní úpravě územního plánování.
2. Jakým způsobem jsou regulovány změny v území v případech, kdy stavební zákon nevyžaduje územní souhlas?

V Praze dne 22. května

JUDr. Martina Franková, Ph.D.
oponent diplomové práce